

Priama reč – 6. ročník

PRACOVNÝ LIST

Meno, trieda: _____

Doplň interpunkčné znamienka, správne zapíš priamu reč.

Bol raz jeden chudobný kováč Remeslo sa mu voľákosi zaseklo, prišli naňho zlé časy Žena mu jednoducho hovorila Deti sú uzímené, vyhladované, treba nám peňazí Pobral sa teda kováč dáku službu hľadať Ako sa tak celý usušovaný trmáca horami-dolami, vtom, kde sa vzala, tam sa vzala, zastala pred ním jedna čierna panička a takto mu vraví Nesušuj sa, kováč, nesušuj, viem, čo ťa trápi Potom ešte dodala Keď mi sľúbiš, o čom doma nevieš, dám ti bohatstva, koľko unesieš Ej, čože by to malo byť, o čom by som doma nevedel húta si kováč a prisľúbil paničke, čo žiadala Tu máš vraví čo som ti sľúbila Nasypala kováčovi peňazí a zlata plnú kapsu Keď sa kováč poďakoval, zakričala A po to, čo si sľúbil ty mne, prídem o sedem rokov Potom zmizla Doma kováč všetko žene vyrozprával Žena sa ho spýtala Čo si za to paničke dal Pletka, nestojí to za reč mávol rukou kováč sľúbil som iba to, o čom dosiaľ doma neviem No veď ty si vykonal zvolala žena Veď ty si vlastné dieťa predal prv, než sa narodilo horko zaplakala

(Pavol Dobšinský: Zlatovláska – upravené, **vypracovala: Mgr. Tunde Halajová, CZŠ R. Zaymusa Žilina**)

Priama reč – 6. ročník

PRACOVNÝ LIST

Meno, trieda: _____

Doplň interpunkčné znamienka, správne zapíš priamu reč.

Bol raz jeden chudobný kováč Remeslo sa mu voľákosi zaseklo, prišli naňho zlé časy Žena mu jednoducho hovorila Deti sú uzímené, vyhladované, treba nám peňazí Pobral sa teda kováč dáku službu hľadať Ako sa tak celý usušovaný trmáca horami-dolami, vtom, kde sa vzala, tam sa vzala, zastala pred ním jedna čierna panička a takto mu vraví Nesušuj sa, kováč, nesušuj, viem, čo ťa trápi Potom ešte dodala Keď mi sľúbiš, o čom doma nevieš, dám ti bohatstva, koľko unesieš Ej, čože by to malo byť, o čom by som doma nevedel húta si kováč a prisľúbil paničke, čo žiadala Tu máš vraví čo som ti sľúbila Nasypala kováčovi peňazí a zlata plnú kapsu Keď sa kováč poďakoval, zakričala A po to, čo si sľúbil ty mne, prídem o sedem rokov Potom zmizla Doma kováč všetko žene vyrozprával Žena sa ho spýtala Čo si za to paničke dal Pletka, nestojí to za reč mávol rukou kováč sľúbil som iba to, o čom dosiaľ doma neviem No veď ty si vykonal zvolala žena Veď ty si vlastné dieťa predal prv, než sa narodilo horko zaplakala

(Pavol Dobšinský: Zlatovláska – upravené, **vypracovala: Mgr. Tunde Halajová, CZŠ R. Zaymusa Žilina**)

